

MONDIALE SCHUDDINGEN I

Helene Bos
2009/2019

MONDIALE SCHUDDINGEN I (en II)

In 2009 schreef ik/schreven we de twee artikelen over recente mondiale gebeurtenissen (in 2009) vanuit de vraag of we hier met eindtijdpolitiek te maken hebben. Ons proberen “de gebeurtenissen te verstaan” is in zekere zin daarom wel gedateerd, maar we begrepen ook dat de geestelijke kanten daar bovenuit gaan.

...onze redder, de Heer Jezus Christus. Met de kracht waarmee hij in staat is alles aan zich te onderwerpen Fil. 3:20,21.

Deel 1:

De wereld wordt geschud. Waarom?

De wereld is sinds oktober 2008 ingrijpend veranderd. We merkten ongedachte schuddingen op in de wereld, op nationale en mondiale schaal, ook van totaal verschillende aard. We denken dan uiteraard aan de financiële crisis waarmee voor veel mensen over de hele wereld grote veranderingen in hun levensomstandigheden zijn opgetreden. In een aantal landen leidden die tot opstanden tegen hun regering. Maar we denken ook aan de uitzichtloze, tot voor kort genocidale, politiek in Zimbabwe, aan watersnood in het ene gedeelte en dodelijke branden in een ander deel van Australië, aan droogte en hongersnood in China en brand in de prestigeobjecten van haar hoofdstad, aan droogte en dreigende misoogst in een Californië dat van geen ophouden weet in het afbreken van morele grenzen. Er waren aardbevingen, in de oceaan, in Italië en Afghanistan. Er is een toename van onderdrukking van mensenrechten. Leidende figuren bleken onbetrouwbaar te zijn. Ik denk ook aan de verkiezing van Obama die zijn werkelijke, socialistisch dictatoriale, agenda op een briljante manier nog verborgen heeft weten te houden. Met de verkiezing van deze onbetrouwbare man zijn de VS en is de wereld in een andere fase van de geschiedenis terecht gekomen.

Ik geloof dat de schuddingen die we in dat jaar mondiaal hebben meegemaakt te maken hebben met de voorbereiding van de wereld, en van Israël en Gods kinderen in het bijzonder, op de wederkomst van Jezus. Jesaja zegt in een apocalyptisch hoofdstuk 26:9: “Wanneer uw gerichten op de aarde zijn leren de inwoners der wereld gerechtigheid”. Dat laat zien dat God altijd de gerichten, schuddingen, bedoelt om na bekering vergeving te schenken en zijn genade uit te storten. Maar aan vers 9 gaat hier vers 8 vooraf: “Ook in de weg uwer gerichten hebben wij u verwacht”. We verwachtten de terugkomst van Jezus. In een periode dat we de gerichten die zo samen plaatsvinden niet meer kunnen bagatelliseren, zoals de wereldse commentatoren proberen, mogen we, geloven we, ze duiden als voorbereiding op de wederkomst en de komst van het koninkrijk van God. We moeten realistisch zijn en ons erop voorbereiden dat de tijd die vooraf gaat aan die komst heel zwaar wordt. Maar we mogen ook daaraan voorbij kijken en ons verheugen in de komst van wat de Bijbel “Sion” noemt.

In de vele artikelen die de crises, en met name de financiële, probeerden te verklaren ontbrak dikwijls het metafysische, geestelijke, en bijna steeds het profetische perspectief. De Bijbel reikt ons een kader aan dat helpt de gebeurtenissen te begrijpen. In dat kader heeft niet alleen de zichtbare maar ook de onzichtbare werkelijkheid een plaats.

In de hierna volgende evaluatie proberen we de ontwikkelingen af te zetten tegen dat kader.

Rust, voor wie?

In de nazomer van 2007, ruim een jaar voordat de financiële crisis losbarstte, werd mijn (H's) aandacht bepaald bij Zacharia 1. Daar brengen (de engelen op?) de paarden die door de Heer uitgezonden waren om de aarde te doorkruisen hun verslag uit aan de engel des Heren. “Wij hebben de aarde doorkruist, en zie, de gehele aarde verkeert in volkomen rust”. (1:11). Dan draagt de engel, die tot de profeet Zacharia spreekt, hem op om te proclameren: “zo zegt de Here der heerscharen: Ik ben voor Jeruzalem en voor Sion in grote ijver ontbrand, maar Ik ben zeer toornig op de overmoedige

volken (die zich veilig voelen), die, terwijl Ik maar een weinig vertoornd was, meehielpen ten kwade" (1:14-15).

Dit raakte me diep. Zeker was deze boodschap van de Heer relevant voor de tijd waarin Zacharia leefde. Maar deze boodschap bevat ook een diepe klacht en een ernstige beschuldiging van de Heer, JHWH: hoe kan er nu "rust" op aarde zijn zolang Mijn plannen voor Jeruzalem en Sion geblokkeerd zijn? Deze vraag gold voor de tijd van Zacharia, maar ze geldt ook voor elke andere tijd. Hoewel de tijden en omstandigheden kunnen verschillen is de klacht van JHWH in het visioen van Zacharia *altijd* van toepassing wanneer de bewoners van de aarde alleen geïnteresseerd zijn in hun eigen rust and veiligheid. Wanneer ze ertoe overgaan desnoods onder dwang die "rust" te bewerken, wanneer het hen niet kan schelen of Jeruzalem en Sion in grote nood zijn, als het wat hen betreft in het gebied rondom Jeruzalem maar rustig is, dan wordt *altijd* de toorn van God over die houding gewekt.

In die nazomer van 2007 probeerde de regering van de VS voor de zoveelste keer een overeenkomst te bereiken die moest leiden tot een twee-staten regeling Voor Israel en de Palestijnen. In de media werd gesuggereerd dat de ambities van president Bush en van zijn minister van buitenlandse zaken, meer nog dan een poging om recht voor de Palestijnen te bewerken erop gericht waren hun ambtstermijn met een positieve beoordeling af te kunnen sluiten. En dat gold ook de ambitie van de premier van Israel, om af te treden met een reputatie die in de ogen van de wereld niet al te beschadigd zou zijn. Als ze tot een "vredesregeling" zouden kunnen komen zou ook de wereld kunnen genieten van vrede en voorspoed en stabiliteit. Nee, zegt de Heer. Aardse regeerders kunnen dan gericht zijn op hun eigen naam en reputatie, en de wereld mag gericht zijn op vrede voor zichzelf, maar God is jaloers voor het welzijn van zijn volk, voor Jeruzalem en Sion.

Het kan zijn dat enkele wereldse leiders nog wel zoeken naar "rechtvaardige" oplossingen voor de moeilijke problemen in het Midden Oosten. Maar we kunnen wel opmerken dat de wereld op zich niet verlangt naar de vrede zoals God die wil geven. Ze zoekt die vrede toch op haar eigen voorwaarden. Eventueel *met voorbij gaan aan* de vrede en het welzijn voor Jeruzalem, en van Sion.

Wij vroegen ons af: gaat het ons ook om onze rust en vrede in onze levensomstandigheden? En zijn wij bereid om zelf die "vrede" los te laten? Wij zijn toen begonnen te bidden dat de Heer omstandigheden in de wereld zou bewerken waardoor Hij kon werken ten behoeve van wat het meest op Zijn hart is: de vrede en het welzijn voor Jeruzalem en Sion. Ook temidden van heftige ontwikkelingen kan God Zijn plannen uitwerken. Die ontwikkelingen en schuddingen zouden dan wel ten koste kunnen gaan van de, egocentrische, vrede die de wereld zoekt. We hebben hier (iets) over geschreven in onze nieuwsbrieven van december 2008 en maart 2009.

Jeruzalem en Sion

Het is in verband met wat er na september 2008 allemaal gebeurde, relevant hier kort iets op te merken over Jeruzalem. Die stad werd in de tijd van koning David de hoofdstad van het (toen nog ongedeelde) koninkrijk Israël. Vanwege hun ongehoorzaamheid aan de Heer kwam daar bijna vier eeuwen later een einde aan en brak er nog weer later een lange perioden aan dat de stad onder de vreemde overheersing ook niet als zodanig kon functioneren. Maar voor veel Joden is de stad het symbool gebleven als de hoofdstad van het land dat God aan hun vaders had gegeven. In de 6-daagse oorlog in 1967 werd de stad opnieuw de ongedeelde hoofdstad. In de onderhandelingen over de twee-staten regeling wordt ook gesproken over de toekenning van Oost Jeruzalem aan de Palestijnen. Waarmee opnieuw een einde zou komen aan het ongedeelde hoofdstad zijn. Maar in de vele profetieën over de toekomst is Jeruzalem niet gedeeld. Zacharia 2:4 spreekt over Jeruzalem als een open plaats, zonder muren, met menigten van mensen en vee. God zelf zal een vurige muur rondom haar zijn, en heerlijkheid binnen haar. Die toekomst staat vast ook al wordt de stad (voorlopig) opgedeeld.

Wat is in het verband van Zacharia 1 dan "Sion"? Nadat David koning was geworden over geheel Israël trok hij op tegen Jeruzalem. In dat gebied woonden nog steeds Jebusieten, een van de volken die in Kanaän woonden toen Israël het land veroverde. Israël had hen niet verdreven. De Jebusieten beweerden spottend, dat David nooit hun burcht Sion in Jeruzalem zou kunnen innemen. David nam de burcht wel in, ging er wonen en noemde die burcht de stad van David. Vanaf toen kreeg die burcht Sion mijns inziens een heel speciale betekenis. Jeruzalem staat, kort gezegd, voor de stad waar God regeert en waar het recht gesproken werd. Was Sion aanvankelijk de burcht,

langzamerhand werd onder die naam ook geheel Jeruzalem begrepen. Maar in de profetieën over de eindtijd wordt onder Sion ook de tempel verstaan waarin God wil wonen en die na Golgotha gevormd wordt door het lichaam van Christus wereldwijd, je kunt zeggen: Israël ge-internationaliseerd. In de vele profetieën in het Oude Testament wijst Sion daarnaast ook vooruit naar het koninkrijk van God dat eens op deze aarde gevestigd zal zijn, en waarover en van waaruit Jezus als koning zal heersen. Van Sion zal dan de wet uitgaan, en het woord van de Heer uit Jeruzalem. Nu gaan de wetten nog uit, kunnen we generaliserend wel zeggen, van de VN in New York, en/of van de EU in Brussel. (En in de andere werelddelen hebben ze ook hun eigen structuren. Met wetgeving.) Deze instituten zijn er op dit moment bepaald niet klaar voor om die plaats af te staan aan "Sion". Daarmee gaat de geschiedenis zich herhalen.

Twee wereldregeringen

De Bijbel is consistent in de voorzeggingen dat eens de tijd komt dat Jezus terugkeert op de aarde en dat Hij dan Zijn wereldregering zal vestigen. Zoals de Jebusieten er zo van overtuigd waren dat David de burcht niet zou innemen, zo onmogelijk zal het nu de VN voorkomen dat de wet op een bepaalde tijd niet bij hen vandaan zal komen, maar vanuit Sion. Sion staat daarmee voor iets wat "de mensen" niet willen en voor onmogelijk houden, maar dat door Gods leiding toch zal gebeuren.

De andere kant van deze ontwikkeling, en ook daarover spreekt de Bijbel consistent, is dat Gods tegenstander, Satan, er alles aan zal doen om barrières op te werpen tegen de komende wereldregering, die Jezus als Koning der koningen zal vestigen. We kunnen opmerken dat er zich een mondiale infrastructuur ontwikkelt die als Babylonisch getypeerd moet worden. Ik heb daar in een ander artikel ook over geschreven. Babylon, dat vanaf haar eerste begin gekenmerkt werd door rebellie tegen God begon als stad, ontwikkelde zich tot een groot rijk en zal in de eindtijd een mondiale cultuur zijn. De Bijbel schrijft daar op diverse plaatsen over. Het opwerpen van barrières tegen de komst van het koninkrijk van God wordt in de Bijbel beschreven als ontwikkelingen die vooraf gaan aan de wederkomst van Jezus. Die tijd wordt wel aangeduid als de eindtijd. Het is merkwaardig, bijna humoristisch, dat Satan in zijn pogingen de komst van het koninkrijk te verhinderen de Bijbelse profetieën over zijn pogingen juist bevestigt. En daarmee onderstreept dat Gods woord betrouwbaar is.

Zie verder Deel II

Heer, wilt u toch gaan bewegen ten behoeve van Jeruzalem en Sion?